

Forandring, og dersom disse Grunde ere, at det nu er blevet saa dyrt at leve, hvorfor kan man da ikke indskrænke sig til foreløbig at give, hvad man kalder Dyrktidstillæg. Det er blevet erkjendt, at det at føre Husholdning er i 1872 en Trediedel højere end i Aaret før 1870, og altsaa har man strax der Noget at gaa efter. Jeg kan virkelig ikke Andet end beklage, at de af vore ærede Medborgere, der have forfattet det Bønnskrift, der har givet Anledning til Lovforslaget, have malet deres Tilstand saa ganske overordentlig sort. Jeg kan ikke tro, at der kan være Anledning til at sige, at de leve i Armod. (Stemme: Jo!) Armod er meget strengt, et overmaade strengt Udtryk. Andragerne ønske, at vi skulle „fjerne noget af den Kummer, som er Armodens triste og desværre tro Følgesvend.“ Men det være nu, som det vil, saa er der dog Anledning for os til nærmere at undersøge, hvad de anføre om den Løn, som de oppebære. Det hedder nemlig i Andragendet, at de høist lønede Assistenten have 2 Rd. om Dagen, altsaa 750 Rd. aarlig. Men er dette da det Hele, og dersom det ikke er det Hele, hvorfor have de da ikke anført det? Vi have dog bevilget saadanne Tillæg til Lønningerne, at der forholdsviis vil falde følgende aarlige Tillæg paa Kjøbenhavn: For de 5 ældste Soldassistenten 150 Rd., for de 10 næstældste 100 Rd. og for de 10 derefter følgende 50 Rd. Nogle af dem have altsaa dog noget Tillæg til den højeste Løn, som er 750 Rd., og dernæst maa man dog ogsaa erindre, at omtrent 35 af dem ere pensionsberettigede. Endelig kan man heller ikke lade ude af Beregningen, at der er visse Sportler forbundet med Løsning og Ladning af Skibe, som ville erpederes i hurtigere Tid, end det kan ske efter de almindelige Regler. (En Stemme: Det arbejde de for!) Ja, det er deres Arbejde, som bliver betalt; men, efter hvad jeg har erfaret, bliver det betalt ret godt; de faae 4 Mk. for 1 Time indtil 2 Timer og derefter 2 Mk. for Timen, og da den Mængde Dampskibe, der fare her paa Kjøbenhavn, i Almindelighed, for ikke at sige altid, give Overbetaling, saa bliver det dog et Bidrag, om end ikke noget stort, til deres aarlige Indtægter. At de arbejde

mere for at faae flere Penge, har jeg bemærket, følger af sig selv. Det bliver saaledes ikke rigtigt for det Første at sige, at dette er Armodsvillkaar, og for det Andet at ville sammenligne deres Løn med Arbeidsmændenes paa Soldboden, idet der siges, at disse kunne tjene fra 24 til 27 Mk. daglig. Arbeidsmændene tjene nemlig ikke hver Dag i Aaret saa Meget, men kun, naar der er meget travlt, og i ethvert Tilfælde kun, naar Lønnen ikke er bunden af JS; er den det, kan der ikke være Arbejde for dem paa Soldboden, men de maa se, om de ellers kunne tjene Noget. Jeg synes altsaa ikke, at det er rigtigt, at Andragerne have gjort denne forunderlige Sammenligning. Men, som sagt, naar den høitærede Minister mener, at der for ham er Anledning til at gaa denne extraordinære Vej, saa skal jeg ikke lægge ham nogen Hindring i Veien. Jeg anerkjender . . . (Et Bindue i Salen springer op, hvorved Medlemmernes Opmærksomhed bortvendes.) Jeg formoder, at det er et Barsel, at jeg skal sætte mig.

Bønloffe: Det ærede Medlem formenter, at det var et Barsel, men i hvilken Henseende han mente, at det skulde være et Barsel, hørte jeg ikke. Det ærede Medlem for Thisted Amts 4de Valgfreds (Ehjørning) har navnlig udtalt det, jeg vilde udtale. Det forekommer mig som ham, at disse Folk burde have henvendt sig til Finansministeren og denne igjen til Rigsdagen; thi det er, som det blev udtalt, efter min Mening et meget farligt Princip at komme ind paa at gaa den Vej, som her foreligger. Vi vide, som sagt, aldeles ikke, hvor Grændsen vil blive. Vi se, hvorledes det allerede har bredt sig ud; vi skulle have Grændsetoldbetjentene med, og vi skulle have Toldbetjentene omkring i de forskjellige Byer med, hvilket vistnok er rigtigt, thi det er langtfra afgjort, at det er de kjøbenhavnske Toldbetjente, der krænge mest. Det er umuligt for os at vide, for vi have undersøgt alle Forholdene; thi efter den Lønningslov, som blev givet i 1870, er det overladt til Finansministeren at ansætte Toldbetsmændene og Toldbetjentene, hvor han vil, uden at tage Hensyn til, at det skal være saa og